

UZASADNIENIE WYROKU

Decyzją z dnia 26 października 2023 r., znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. przyznał J. U. prawo do świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 31.07.2023 r. do 31.08.2023 r. i odmówił prawa do świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 1.09.2023 r. do 27.11.2023 r. W uzasadnieniu decyzji Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał, że świadczenie rehabilitacyjne było przyznane po ustaniu tytułu do ubezpieczenia, natomiast ubezpieczona podjęła działania związane z zatrudnieniem u nowego podmiotu, o czym ZUS dowiedział się z pełnomocnictwa, które J. U. udzieliła nowemu pracodawcy do działania w jej imieniu w okresie od 18.09.2023 r. do 29.02.2024 r. Z uwagi na otrzymanie wynagrodzenia zdaniem organu od dnia 1.09.2023 r. ubezpieczonej nie przysługiwało prawo do świadczenia rehabilitacyjnego.

W odwołaniu od decyzji ubezpieczona podała, że faktycznie jej stan zdrowia się poprawił na tyle, że od dnia 18.09.2023 r. podjęła pracę w nowym miejscu. Ubezpieczona wskazała, że decyzja dotycząca świadczenia rehabilitacyjnego została wydana później bo dopiero 26.10.2023 r., wobec czego należy się jej świadczenie rehabilitacyjne za okres od 1.09. do 17.09.2023 r.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. wniósł o jego oddalenie z uzasadnieniem analogicznym jak w decyzji.

Na rozprawie w dniu 31 stycznia 2024 r. odwołująca zmodyfikowała żądanie – domagając się świadczenia rehabilitacyjnego od dnia 1.09. do 14.09.2023 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. U. była zatrudniona na podstawie umowy o pracę w spółce z o.o. (...) na stanowisku księgowej do dnia do dnia 31.04.2023 r. Pozostawała niezdolna do pracy i od 1.05.2023 r. ZUS wypłacał J. U. zasiłek chorobowy do dnia 30 lipca 2023 r. Okres zasiłkowy wynoszący 182 dni zakończył się 30 lipca 2023 r. **Bezsporne**, a nadto: wydruk wiadomości mailowej k. 15a; wniosek o świadczenie rehabilitacyjne, k. 6-7 akt zasiłkowych.

W dniu 1 września 2023 r. ubezpieczona wystąpiła o przyznanie świadczenia rehabilitacyjnego. Orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS z 26.09.2023 r. została uznana za niezdolną do pracy przez okres 4 miesięcy. W dniu 22 września 2023 r. płatnik składek (...) zgłosił J. U. od dnia 18 września 2023 r. do ubezpieczenia społecznego z tytułu umowy o pracę. **Dowód:** wniosek o świadczenie rehabilitacyjne, k. 6-7 akt zasiłkowych; orzeczenie lekarza orzecznika ZUS, k. 8 akt zasiłkowych; zgłoszenie (...), k. 11 akt zasiłkowych.

W dniu 15 września 2023 r. J. U. została uznana za zdolną do pracy przez lekarza medycyny pracy B. Z. i od dnia 18 września 2023 r. rozpoczęła wykonywanie pracy w (...) na stanowisku pracownik administracji – specjalista ds. płac. **Dowód:** umowa o pracę k. 2 akt osobowych ubezpieczonej; orzeczenie lekarskie nr (...) z 15.09.2023 r. k. 13 akt osobowych ubezpieczonej; przesłuchanie ubezpieczonej, k. 16-17.

Do dnia 14 września 2023 r. J. U. pozostawała niezdolna do pracy. **Bezsporne, a nadto:** dokumentacja lekarska k. 31-36 akt dokumentacji orzeczniczo-lekarskiej; orzeczenie lekarza orzecznika ZUS, k. 8 akt zasiłkowych.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej, w zmodyfikowanym kształcie, okazało się uzasadnione.

Przedmiot sporu w niniejszej sprawie stanowiło prawo ubezpieczonej do świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 1 września 2023 r. do 14 września 2023 r. Stan faktyczny w sprawie Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zgromadzonych a aktach zasiłkowych oraz aktach osobowych J. U. nadesłanych przez aktualnego pracodawcę (...) i przesłuchania ubezpieczonej. Stan faktyczny był bezsporny w zakresie okoliczności okresu trwania niezdolności

do pracy. Spór dotyczył tego, czy osobie po ustaniu tytułu ubezpieczenia społecznego przysługuje świadczenie rehabilitacyjne, w związku z tym, że w okresie za który wniosowała o przyznanie świadczenia rehabilitacyjnego, podjęła poszukiwania pracy i podjęła pracę u nowego pracodawcy.

Zgodnie z art. 18 ust. 1-3 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2023 r. poz. 2780, dalej jako „ustawa zasiłkowa”),

1. Świadczenie rehabilitacyjne przysługuje ubezpieczonemu, który po wyczerpaniu zasiłku chorobowego jest nadal niezdolny do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokują odzyskanie zdolności do pracy.
2. Świadczenie rehabilitacyjne przysługuje przez okres niezbędny do przywrócenia zdolności do pracy, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy.
3. O okolicznościach, o których mowa w ust. 1 i 2, orzeka lekarz orzecznik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Stosownie do art. 17 ust. 1 ustawy zasiłkowej Ubezpieczony wykonujący w okresie orzeczonej niezdolności do pracy pracę zarobkową lub wykorzystujący zwolnienie od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia traci prawo do zasiłku chorobowego za cały okres tego zwolnienia.

Zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy zasiłkowej Zasiłek chorobowy nie przysługuje za okresy niezdolności do pracy, w których ubezpieczony na podstawie przepisów o wynagradzaniu zachowuje prawo do wynagrodzenia.

Na podstawie art. 22 ustawy zasiłkowej oba przepisy stosuje się do świadczenia rehabilitacyjnego.

Postępowanie dowodowe wykazało, że ubezpieczona po wykorzystaniu zasiłku chorobowego nadal była niezdolna do pracy i zdolność do pracy odzyskała w dniu 15 września 2023 r., natomiast od dnia 18 września 2023 r. rozpoczęła wykonywanie pracy u nowego pracodawcy. Okoliczność niezdolności do pracy nie była przez organ kwestionowana, a nadto wynikała z zaświadczeń lekarskich oraz orzeczenia lekarza orzecznika ZUS. Świadczenie rehabilitacyjne przysługuje przez okres niezbędny do przywrócenia zdolności do pracy, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy. Tego okresu ubezpieczona J. U. nie przekroczyła, zatem do dnia poprzedzającego odzyskanie niezdolności do pracy tj. do dnia 14 września 2023 r. przysługiwało jej prawo do świadczenia rehabilitacyjnego.

W rozpatrywanym przypadku, prawo J. U. do świadczenia rehabilitacyjnego po wyczerpaniu zasiłku chorobowego, zależało od ustalenia, że pozostawała niezdolna do pracy oraz dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokowały odzyskanie zdolności do pracy. Po ustaniu, że przesłanki te zaistniały, sąd uznał, że prawo to ubezpieczonej przysługiwało do dnia poprzedzającego datę odzyskania zdolności do pracy i w tym zakresie w oparciu o treść art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. i orzekł o przyznaniu prawa do świadczenia rehabilitacyjnego do dnia poprzedzającego dzień odzyskania przez ubezpieczoną zdolności do pracy, tj. do 14.09.2023 r.

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)

(...)

12.2.2024 r. sędzia Joanna Szyjewska-Bagińska